

- poz. 714 — Koszty związane ze sprzedażą, oddawaniem w użytkowanie wieczyste, przekazywaniem w zarząd i użytkowanie, zmianą przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych oraz przejmowaniem budynków na rzecz Państwa.
- poz. 715 — Koszty komunalnego budownictwa mieszkaniowego, łącznie z wykupem mieszkań od spółdzielni mieszkaniowych.
- poz. 716 — Wyплаты z tytułu wkładów mieszkaniowych, kaucji i pomocy finansowej dla budownictwa jednorodzinnego realizowanego na preferencyjnych warunkach.
- poz. 717 — Pozostałe wydatki.”
- w ust. 4:
- w § 46 w poz. 463 skreśla się wyraz „centralnych”,
- skreśla się § 97 wraz z jego pozycjami,
- wprowadza się § 99 z pozycjami w brzmieniu:
- „§ 99 — Przelewy
- poz. 991 — Przelewy na wojewódzkie fundusze rozwoju kultury fizycznej — na upowszechnianie kultury fizycznej.
- poz. 992 — Przelewy na wojewódzkie fundusze rozwoju kultury fizycznej — na sport kwalifikowany.
- poz. 993 — Przelewy na wojewódzkie fundusze rozwoju kultury fizycznej — na stypendia sportowe.
- poz. 994 — Przelewy na wojewódzkie fundusze rozwoju kultury fizycznej — na budowę oraz rozbudowę obiektów i urządzeń kultury fizycznej.
- poz. 995 — Inne przelewy.”
- w ust. 7 skreśla się pozycję 971,
- dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:
- „8. W centralnym i terenowych funduszach rozwoju wodociągów i kanalizacji w miastach.
- § 71 — Wydatki na inwestycje (modernizacje)
- poz. 711 — Wodociągowe.
- poz. 712 — Kanalizacyjne.
- poz. 713 — Związane z oczyszczalniami ścieków.
- poz. 714 — Pozostałe wydatki.
9. W wojewódzkich funduszach rozwoju drobnej wytwórczości.
- § 53 — Różne dotacje dla przedsiębiorstw
- poz. 531 — Pożyczki dla uspołecznionych jednostek drobnej wytwórczości na rozwój i modernizację.
- poz. 532 — Dotacje na finansowanie środków obrotowych dla nowo powstających państwowych przedsiębiorstw terenowych drobnej wytwórczości.”
- § 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do klasyfikacji dochodów i wydatków budżetowych za okres od dnia 1 stycznia 1986 r.

Minister Finansów: S. Nieckarz

41

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 lutego 1986 r.

W sprawie zezwolenia na pokrywanie w walucie polskiej niektórych zobowiązań cudzoziemców przebywających w Polsce w ramach współpracy z zagranicą.

Na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 listopada 1983 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 63, poz. 288) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwala się jednostkom i zakładom budżetowym na pokrywanie w walucie polskiej kosztów świadczeń na rzecz cudzoziemców na zasadach i w wysokości określonych w odrębnych przepisach dotyczących świadczeń na rzecz cudzoziemców przebywających w Polsce w ramach współpracy z zagranicą.

§ 2. Zezwala się jednostkom i zakładom budżetowym na wypłacanie (również zaliczkowo) waluty polskiej cudzoziemcom na zasadach i w wysokości określonych w przepisach, o których mowa w § 1.

§ 3. 1. Zezwala się innym niż wymienione w § 1; i 2 jednostkom organizacyjnym, będącym jednostkami gospodarki uspołecznionej, organizacjom politycznym i społecznym, w tym stowarzyszeniom kultury fizycznej, na pokrywanie w walucie polskiej osobom krajowym kosztów następujących świadczeń na rzecz cudzoziemców:

- 1) wyżywienia — do wysokości poniesionych kosztów, nie więcej jednak niż 1.500 zł dziennie na osobę,
- 2) kieszonkowego na drobne wydatki — do wysokości 500 zł dziennie na osobę,
- 3) zakwaterowania oraz związanych z tym kosztów przejazdu z dworca kolejowego do miejsca zakwaterowania i z powrotem oraz innych niezbędnych przejazdów miejscowych — do wysokości poniesionych kosztów,

- 4) opłat bagazowych — do wysokości 200 zł na osobę,
- 5) opłat za usługi przewodników turystycznych,
- 6) opłat za wstęp na imprezy kulturalne — do wysokości 500 zł na osobę za cały okres pobytu w Polsce, a jeżeli program pobytu cudzoziemca przewiduje zapoznanie się z kulturą i życiem artystycznym kraju — nie więcej niż 4.000 zł,
- 7) przejazdów do innych miejscowości niż miejscowość docelowa pobytu w Polsce, przede wszystkim środkami komunikacji publicznej, jeżeli przewiduje to program pobytu,
- 8) pomocy leczniczej w nagłych wypadkach oraz w razie konieczności opieki lekarskiej w państwowych placówkach leczniczych do wysokości rzeczywistych kosztów, jeżeli cudzoziemcowi nie przysługuje uprawnienie do korzystania z bezpłatnych świadczeń społecznej służby zdrowia w Polsce,
- 9) zakupu — w zwyczajowo przyjętych przypadkach — drobnego upominku, którego koszt nie powinien przekraczać kwoty 3.000 zł na osobę,
- 10) jednorazowego przyjęcia lub poczęstunku — do wysokości 2.000 zł na osobę uczestniczącą w przyjęciu lub poczęstunku.

2. Pokrywanie kosztów, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3, może być dokonywane jedynie wówczas, gdy przewiduje to umowa lub porozumienie o współpracy gospodarczej, handlowej, naukowej, naukowo-technicznej, kulturalnej, sportowej, dziennikarskiej lub prasowej.

W pozostałych przypadkach pokrywanie tych kosztów może nastąpić wyłącznie po uzyskaniu zgody organu założycielskiego lub innej jednostki nadzorującej.

§ 4. Zezwala się jednostkom i organizacjom, o których mowa w § 3, na wypłacanie waluty polskiej cudzoziemcom z tytułu świadczeń przewidzianych w § 3 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz z tytułu zaliczek na koszty świadczeń przewidzianych w § 3 ust. 1 pkt 3 i 5—7, jeżeli jest to uzasadnione realizacją programu pobytu cudzoziemca w Polsce. Przepis § 3 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Organ założycielski lub inna jednostka nadzorująca mogą w uzasadnionych przypadkach podwyższyć dla poszczególnych cudzoziemców wysokość świadczeń o kwotę nie przekraczającą 50% stawki podstawowej.

§ 6. Jeżeli w zarządzeniu jest mowa o cudzoziemcach, rozumie się przez to, stosownie do przepisów ustawy z dnia 22 listopada 1983 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 63, poz. 288), osoby zagraniczne fizyczne przebywające w Polsce:

- 1) w wykonaniu umów i porozumień o współpracy gospodarczej, handlowej, naukowej, naukowo-technicznej, kulturalnej, sportowej, dziennikarskiej lub prasowej,
- 2) na zaproszenie jednostki przyjmującej — po uzyskaniu zgody organu założycielskiego lub innej jednostki nadzorującej.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Nieckarz

42

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO I LEKKIEGO

z dnia 28 lutego 1986 r.

w sprawie szczegółowego trybu wydawania kart benzynowych osobom fizycznym oraz jednostkom gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie § 20 ust. 2 uchwały nr 208 Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1985 r. w sprawie ograniczeń w użytkowaniu niektórych rodzajów paliw i energii w latach 1986—1990 (Monitor Polski Nr 48, poz. 311) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 kwietnia 1986 r. sprzedaż benzyn silnikowych, tj. etyliny 78 i etyliny 94, oraz wykonanych na ich bazie mieszanek do silników dwusuwowych przez publiczne stacje benzynowe posiadaczom pojazdów wyposażonych w silniki benzynowe prowadzi się na podstawie kart benzynowych, wydawanych w trybie określonym przepisami zarządzenia.

§ 2. 1. W okresie od dnia 1 kwietnia 1986 r. do dnia 31 marca 1987 r. obowiązują następujące typy kart benzynowych:

- 1) typ 1 koloru fioletowego — dla motorowerów i pochodnych od motorowerów,
- 2) typ 2 koloru szarego — dla motocykli i pochodnych od motocykli,
- 3) typ 3 koloru oranżowego — dla pojazdów silnikowych o pojemności skokowej silnika do 900 cm³,
- 4) typ 4 koloru zielonego — dla pojazdów silnikowych o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³.

2. Karta benzynowa jest drukiem ścisłego zarachowania, posiada numer składający się z litery oznaczającej serię i siedmiu cyfr i dzieli się na czterdzieści osiem od-

cinków (kuponów) po cztery na każdy miesiąc, w tym jeden oznaczony jako „DODATEK”.

§ 3. Przepisy zarządzenia nie dotyczą posiadaczy pojazdów:

- 1) wyposażonych w silniki o zapłonie samoczynnym (napędzanych olejem napędowym),
- 2) zaopatrzonych w tymczasowe tablice rejestracyjne,
- 3) zaopatrzonych w rejestrację zagraniczną.

§ 4. 1. Podstawą wydania karty benzynowej są następujące dokumenty:

- 1) dowód rejestracyjny pojazdu silnikowego z zapisem dopuszczającym go do ruchu lub potwierdzenie zgłoszenia do rejestru motoroweru,
- 2) dowód opłacenia składki ubezpieczenia ustawowego komunikacyjnego za 1986 r. (I rata lub opłata całoroczna),
- 3) dowód uiszczenia podatku drogowego za 1986 r.,
- 4) dowód osobisty osoby odbierającej kartę benzynową.

2. Karty wydawane są za zwrotem zryczałtowanych kosztów ich druku i rozprowadzenia, ustalonych w wysokości 40 zł za jedną kartę.

3. Liczbę kart benzynowych przysługujących na poszczególne typy pojazdów określa tabela stanowiąca załącznik do zarządzenia.